

חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 42), התשנ"ז-1997*

1. בחלפת כותרת הפקודת הששי הפקודת התעבורה' (להלן - הפקודה) במקום כותרת הפרק השישי יבוא:
"פרק שישי: פסילת רשיון ואיסור שימוש ברכב".

2. ב"סעיף 47(א) לפקודה, אחרי "יוגש" יבוא "כתב".

3. אחרי סעיף 57 לפקודה יבוא:

א.57. (א) (1) מצא שוטר, לאחר שקילתו של רכב מסחרי, כי הוביל אדם מטען ברכב כאשר משקלו הכולל של הרכב והמטען המובל בו עולה על המשקל הכולל המותר לפי רשיון הרכב, רשאי הוא למסור לנהג הודעה האוסרת את השימוש ברכב (להלן - הודעת איסור שימוש) לתקופה של 30 ימים וליטול את רשיון הרכב.

(2) לא ימסור שוטר הודעת איסור שימוש אלא אם כן הובלת המטען כאמור בפסקה (1) אינה מהווה עבירת קנס.
(ב) בהודעת איסור שימוש יציין השוטר את אלה:

(1) המקום שבו יש לפרוק את המטען שהובל ברכב, לרבות הוראות בדבר פריקת המטען העודף, אם פריקתו במקום שבו נמצא הרכב אינה אפשרית בנסיבות הענין; לענין זה, "מטען עודף" - מטען שמשקלו כמשקל ההפרש שבין המשקל הכולל המותר לפי רשיון הרכב לבין משקלו הכולל של הרכב והמטען המובל בו;

(2) המקום שבו יועמד הרכב במהלך תקופת איסור השימוש, שייקבע בהתחשב בהצעתו של הנהג, ובלבד שאין בהעמדת הרכב במקום המוצע כדי להפריע לתנועה או לבטיחות הציבור;

(3) המועד האחרון לביצוע הפעולות האמורות בפסקאות (1) ו-(2).

(ג) לא ישתמש אדם ברכב שלגביו ניתנה הודעת איסור שימוש אלא לצורך נסיעה לשם ביצוע הפעולות האמורות בסעיף קטן (ב), במקומות ובמועדים שצוינו בהודעה, ולא יעבירו מהמקום שנקבע להעמדת הרכב אלא לאחר קבלת אישור בכתב מקצין משטרה.

(ד) (1) המשטרה תעביר רשיון רכב שניטל והעתק מהודעת איסור השימוש לרשות הרישוי; העתק מהודעת איסור השימוש יישלח גם לבעל הרכב, אם לא נמסר לו במעמד מסירת הודעת איסור השימוש;

(2) לא נטל שוטר את רשיון הרכב, ימסור בעל הרכב את רשיון הרכב לרשות שנקבעה בתקנות, במועד שנקבע בתקנות, לאחר שהובא לידיעתו דבר מתן הודעת איסור השימוש.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז בסיון התשנ"ז (1 ביולי 1997). הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2609, מיום י"ז באדר ב' התשנ"ז (26 במרס 1997), עמ' 296.
דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח התשנ"ז, עמ' 96.

(ה) קצין משטרה יבטל את הודעת איסור השימוש ויודיע על כך מיד לרשות הרישוי, בכל אחד מאלה:

(1) בעל הרכב הוכיח כי הרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו;

(2) הוא שוכנע כי לא יוגש כתב אישום בשל הובלת המטען כאמור בסעיף קטן (א)1.

(ו) נמחק כתב האישום, בטלה הודעת איסור השימוש, והתובע יודיע על כך מיד לרשות הרישוי.

57ב. (א) בעל הרכב שלגביו ניתנה הודעת איסור שימוש לפי סעיף 57א וכן הנהג שקיבל את ההודעה, רשאים לבקש מבית המשפט, המוסמך לדון בעבירות תעבורה, לבטל את הודעת איסור השימוש; בית המשפט יחליט בבקשה לאחר ששמע את היועץ המשפטי לממשלה או את בא כוחו או שוטר.

פניה לבית המשפט

(ב) בית המשפט יבטל את הודעת איסור השימוש אם נוכח כי התקיים אחד מאלה:

(1) הרכב נלקח מבעליו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו;

(2) מי שנהג ברכב פעל בניגוד להוראותיו של בעל הרכב, ובעל הרכב עשה כל שביכולתו כדי למנוע נסיעה כאמור בסעיף 57א(א)1.

(ג) בית המשפט רשאי לבטל את הודעת איסור השימוש, או לקבוע תקופה קצרה יותר לאיסור השימוש, בתנאים או ללא תנאים, אם התקיימו נסיבות אחרות מאלה האמורות בסעיף קטן (ב), המצדיקות זאת.

57ג. (א) הורשע אדם בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת השביעית, רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש אחר, להורות בצו על איסור שימוש ברכב שבו נעברה העבירה (להלן – צו איסור שימוש) לתקופה של עד 60 ימים, ובלבד שהעבירה אינה עבירת קנס; בצו איסור השימוש יקבע בית המשפט את המקום שבו יועמד הרכב במהלך תקופת איסור השימוש.

איסור שיפוטי על שימוש ברכב

(ב) בית המשפט לא יתן צו איסור שימוש ברכב לפני שניתנה לבעל הרכב הזדמנות להשמיע את טענותיו לענין איסור השימוש.

(ג) בית המשפט לא יתן צו איסור שימוש ברכב אם הוכיח בעליו אחד מאלה:

(1) הרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו;

(2) מי שנהג ברכב פעל בניגוד להוראותיו, והוא עשה כל שביכולתו כדי למנוע ביצוע עבירה כאמור בסעיף קטן (א).

(ד) (1) ניתן צו איסור שימוש ברכב לפי סעיף זה, ימציא בעל הרכב את רשיון הרכב לרשות שנקבעה בתקנות, תוך התקופה שנקבעה בהן;

(2) איסור השימוש יחל במועד מתן הצו, אם לא קבע בית המשפט מועד אחר, ואולם בחישוב התקופה הנקובה בצו איסור השימוש לא תבוא במנין התקופה שחלפה עד מסירת רשיון הרכב כאמור בפסקה (1).

(ה) ביקש בעל הרכב לשנות את מקום העמדתו של הרכב במהלך תקופת איסור השימוש, לא יעשה כן אלא לאחר קבלת אישור בכתב מקצין משטרה.

(ו) לא ניתנה לבעל הרכב הזדמנות להשמיע את טענותיו כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי הוא לפנות לבית המשפט, בבקשה לעיון חוזר בהחלטתו.

57ד. הוצאות בשל העמדת רכב העמדת רכב הוצאות בשל העמדת רכב עד 57ג, ישולמו על ידי בעל הרכב, וניתן לעכב את הרכב עד שישולמו; בית המשפט המוסמך לדון בעבירות תעבורה, רשאי, לפי בקשה שתוגש לו, להורות כל הוראה שתיראה לו בעניינים האמורים בסעיף זה, ובלבד שנתן הזדמנות למי שעלול להיפגע מהחלטתו להשמיע את טענותיו.

57ה. על החלטת בית המשפט לפי סעיפים 57ב עד 57ד ניתן לערער לבית המשפט המחוזי שידון בערעור בדרך יחיד.

57ו. לצורך פיקוח על ביצוע הודעת איסור שימוש או צו איסור שימוש, שניתנו לפי הוראות סעיפים 57א עד 57ג, תהיה לשוטר סמכות כניסה לכל מקום שבו אמור הרכב להימצא או שיש לו יסוד סביר להניח שהרכב נמצא בו.

57ז. רשיון הרכב יוחזר לבעל הרכב בתום תקופת איסור השימוש, או לאחר ביטול איסור השימוש, או אם זוכה הנאשם מעבירה שבשלה ניתנו הודעת איסור השימוש או צו איסור השימוש, כפי שייקבע בתקנות.

4. בסעיף 67 לפקודה, אחרי "מרשה להשתמש בו" יבוא "או מי שנהג או הרשה לאחר לנהוג ברכב בניגוד להודעת איסור שימוש או צו איסור שימוש".

5. אחרי התוספת השישית לפקודה יבוא:
הוספת התוספת השביעית

"תוספת שביעית

(סעיף 57ג)

(1) עבירה לפי תקנה 85(א) לתקנות, לענין הובלת מטען ברכב מסחרי, כשהמשקל הכולל של הרכב והמטען המובל בו עולים על המשקל הכולל המותר לפי רשיון הרכב.

6. תחילתו של חוק זה ארבעה חודשים מיום פרסומו. תחילה

יצחק לוי
שר התחבורה

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

דן תיכון
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה